

REFORM

Har Høyre en vei videre?

Leder

Kjære leser.

Det er blitt en stund siden sist reform. I en tid med mye usikkerhet, har dog magasinet bestått og vi håper du vil ha glede av denne utgaven. Det er jo slik at det er i Bergen vår beskjedne redaksjon holder til. Det neste store på horisonten er i tillegg lokalvalg. Derfor har vi i denne utgaven viet plass til den vakre byen i vest.

Bergen har siden sin opprinnelse stått som, og for, noe eget. Det er byen i vest som har stått som en pioner for internasjonal handel og kulturutveksling. Rollen som en motvekt mot sentralmakten i hovedstaden er viktig for hele landet. Den rollen er viktig å ivareta og må jobbes for hver dag på alle nivåer.

I tiden fremover mot 2023 og lokalvalg er det viktig å få frem nettopp hvordan en skal jobbe for Bergen. Hva gjør en by god og en god by bedre? På hvilke måter kan vi med politikk gjøre Berge til en fremoverlent og attraktiv by? Det er ingen enkel sak og for tiden går det trått i Bergen, men det er ikke for sent til å få fart på Bergen.

Vi skal få høre fra fraksjonsleder for Høyre i utvalg for miljø og byutvikling, Charlotte Spurkeland, om hvordan Bergen kan bli en attraktiv by for utenbysstudetene å bosette seg i. 2. nestleder i Høyres Studenter, Carl Christian Grue, skriver om hvordan Bergen kan, og må, ta sitt rettmessige plass som en motvekt til Oslo og sentralmakten.

Listelederen for Moderat Liste i studentparlamentet, Ida Lutro, har tatt seg tide til å snakke med oss og dele noen erfaringer fra studentpolitikken i Bergen. Vi hører også fra henne i et innlegg.

I vår faste spalte, Konservatismens Hall of Fame, er sidene blitt viet en ordentlig hedersmann. Kåre Willoch har vært en viktig ledestjerne for flere generasjoner Høyrefolk og dagens studenter er intet unntak. Det er tidligere redaktør Daniel Fenstad som er å finne som skribent her. Det er også viet plass til en hyllest i form av sang forfattet av Carl Christian Grue.

Høyres Studenter feirer i år 60 år. Dette er blitt feiret og vi gir en liten historie og stemningsrapport fra HS i dag. Det arbeides godt og utvikles både talent og politikk.

Da ønsker jeg deg god lesing og snart god jul og godt nytt år.

Siver Myksvoll-Rannestad

Ansvarlig redaktør

Redaktør: Siver Myksvoll

Redaksjon: Ingvild Sæterøy Rødahl & Siver Myksvoll-Rannestad

Forside og bilder som ikke er kreditert: www.unsplash.com

Layout: Ingvild Sæterøy Rødahl

Trykkeri: Molvik Grafisk AS

Er du Reforms nye redaktør?

Redaktør Daniel Lyngseth Fenstad går av etter høstens utgave, og vi søker derfor etter hans arvtaker. Kanskje er det deg?

Reform er et konservativt tidsskrift som første gang ble utgitt i 1963 av vår forløper Bergen konservative Studenterforening. Etter at tidsskriftet lå nede en periode på 90-tallet, har det årlig blitt utgitt siden 2001 og fra 2011 har Reform blitt utgitt hvert semester.

Foruten distribusjon til våre medlemmer, bidragsytere og venner av foreningen, distribueres bladet også til alle de store utdanningsinstitusjonene i Bergen.

Høyres Studenterforening i Bergen er stolte over å ha vårt eget tidsskrift. Det gir oss mulighet til å sette søke-lyset på problemstillinger og tema som er viktig for studenter i Bergen, foreningen og landet for øvrig. Siden hovedvekten av bidragene er fra medlemmer og personer tilknyttet foreningen, er Reform et lavterskeltilbud hvor medlemmer kan lufte ideer og delta i samfunnsdebatten på et nivå de fleste er komfortable med.

Som redaktør leder du arbeidet i en redaksjon du i stor grad setter sammen selv. I fellesskap blir redaksjonen enig om tema for utgaven og hvem som skal tilbys spalteplass. Redaktøren koordinerer arbeidet, følger opp at tidsfrister overholdes og at kvaliteten er god. Arbeidsoppgavene lager du selv, kreativiteten setter grenser.

I tillegg er det et kult verv å ha på CV-en og en veldig interessant erfaring å ha med seg.

Vil du bli redaktør i Reform?

Send søknad til daniel.fenstad@gmail.com innen 1. november. Ny redaktør ansettes av styret i HSB.

Hva skal Høyre gå

Tiden fremover - etter og før valget

Det blir sagt at det alltid kommer et nytt valg. I mellomtiden må vi gjøre det beste med kortene vi har fått utdelt. Årets stortingsvalg endte ikke slik vi hadde håpet, eller kanskje drømt. Hvordan endte det slik?

Var det slagordet?

Var det de negative medieoppslagene?

Eller kanskje var det rett og slett to perioder med borgerlig regjering, og folket følte de hadde behov for forandring?

Vi skal få tid til å evaluere og finne ut hva vi gjorde riktig, og hva vi kunne gjort annerledes. Vi kan spekulere og diskutere (helst ikke konspirere) så lenge vi vil. Faktumet er at vi nå sitter i opposisjon, og der skal vi kjempe for våre saker. Hodet må opp, blikket må festes, og vi må se fremover.

Norge har, etter åtte år, igjen, fått en sosialistisk regjering. Valgloftene er mange, og ikke minst dyre. Vi kan derfor love følgende: Høyrefolk skal stå med skriveblokken klar for å notere ned alle brutte valglofter. Vi vil trolig trenge mye papir, enten det er i sedler eller notatark.

Misforstå meg rett: Selv med et regjeringsskifte vil hjulene til Norge fortsette å gå fremover, og jeg har ingen tro på at Norge nå vil falle fra hverandre. De fleste partifeller, deriblant meg selv, tror kun at de rødgrønnes løsninger, enten de er feilslåtte eller enkle, er rett og slett ikke gode nok.

Staten vil trolig bli større, og enkeltmenneskets frihet vil bli mindre. Skattene og avgiftene vil trolig bli høyere, mens tilbudene vil bli færre. A4-malen vil trolig bli brukt hyppigere, mens de som har store behov vil kunne falle fra.

Foto: Privat

Høyres Studenterforening i Bergen vil være med å kjempe videre. Det neste skiftet skal foregå i denne delen av landet, i 2023. Her har Arbeiderpartiet nå makten over alle de tre statlige nivåene.

Unnskyldningene fra den politiske venstresiden i Vestland stopper nå.

Selv om denne teksten i stor grad har gått ut på å kritisere den nye regjeringen, vil jeg også si at jeg er langt mer optimistisk enn som så. Høyre er partiet som vil bygge samfunnet rundt oss på tillit til enkeltmennesket og sørge for at alle skal ha like muligheter til å lykkes. For oss studenter er dette viktigere enn noe annet.

Vi er ferdige med å deppe over forandringen som nå foregår nå på Stortinget og i regjering. Vi skal brette opp ermene, og selv kjempe for forandring, og den starter her i Bergen og i Vestland i 2023.

Johannes Banggren
Leder i Høyres Studenterforening i Bergen

til valg på i 2021?

Bylabyrinten Bergen

Susanne Ulven Børsum
Politisk nestleder i HSB

Definisjonen på en vellykket by er dens evne til å tiltrekke seg folk. Da trengs utdanning i verdensklasse som fører videre til gode jobber, et sted å bo og et sett av tjenester som står klare den dagen vi trenger det. Enhver kommune bør ha som ambisjon at alle veier fører til Rom, men i Ap-styrte Bergen ledes alle på vei ut av byen.

Se for deg at du skal begynne som student i Bergen. Enten du kommer langveisfra, eller skal studere i egen by, så er det uansett greit å få seg tak over hodet. Høyre vil at den nye bydelen på Dokken også skal legge til rette for at studentene kan få sin plass i sentrum, fremfor å bli forvist til Fantoft eller en svett gymsal. Da må kommunen stille med tomter, sånn at det blir mulig å lage flere studentboliger. Det klarte vi sist, da det ble bygget 727 studentleiligheter ved Grønneviksøren i Møllendal. Dette er ikke nok til alle, derfor må vi bygge enda flere. Men dersom du som ny student i dag tar med deg kofferten din og vil flytte inn i en ny studentbolig, så skal du gå lenge. For Ap-byrådet har ikke gjort mye annet enn å komme med løfter, som knapt er mer enn garantier ment for å bli brutt.

Se for deg at du likevel får deg et sted å bo, og får startet med studiene. Kanskje var du en av de som begynte midt under koronapandemien. Lite visste du at rommet ditt, som gjerne er mindre enn ett kott, skulle slås sammen til å bli både sosial arena og auditorium de neste 18 månedene. Studenter er særlig utsatt for psykiske plager, så kanskje du er en av dem som motet seg opp til å søke hjelp og drar til Sammen for å sjekke ut tilbudet. Når du kommer frem står det på døren «beklager, her er det seks ukers ventetid». Derfor har Høyre foreslått å bruke 1 million kroner på å få ventetiden ned, i retning av ambisjonen om maksimalt to ukers ventetid.

Se for deg at du kommer deg gjennom utdanningen og er klar for arbeidslivet. Kanskje du sjekker annonser på Finn.no daglig, og kunne tenke deg å bo- og jobbe i verdens vakreste by. Problemet er bare at når du plotter inn «Bergen», så kommer det isteden opp «mener du Oslo?». De aller mest interessante jobbene finnes i hovedstaden, så alt for mange ser seg nødt til å flytte til et sted hvor utsikten til de syv fjell erstattes med en slakk ås i Holmenkollen: Et bevis på at man i løpet av et liv får både store og små slag mot ens psykiske helse.

La oss si at du likevel får deg jobb i Bergen. Kanskje du også har truffet en du liker så godt at dere er klare for å flytte sammen. Igjen sjekker du ut annonser, denne gangen for å se hvor i sentrum dere kan bo. Lite visste du at drømmeleiligheten til rett prisnivå bare er å finne milevis fra bylivet, fordi Ap-byrådet har regulert for få boliger. Øygarden, Os eller Askøy hørte var neppe til en del av den urbane planen, men mange tvinges ut av kommunen for å komme seg inn i en bolig de har råd til.

Artikkelen fortsetter på neste side

Se for deg at du likevel var heldig i budrunden, og fikk deg et sted i byen. Kanskje du og din bedre halvdel tenker på å få barn. Men, når dere googler «barnehage», «skole» og Bergen, så dukker det tilsynelatende ikke opp en eneste sak som handler om kunnskap, mestring eller trygge oppvekstmiljøer. Isteden kan dere lese om drøssevis av saker der

Ap-byrådet bruker all sin tid og innbyggernes penger på å kjempe mot og kjøpe opp private aktører. Jo mer du leser deg opp på hva som skjer i byen på

Arbeiderpartiets vakt, desto sterkere blir inntrykket av at alt for mange av byens politikere står opp tidlig hver morgen bare for å gjøre livene vanskeligere for folk. Kanskje du tenker at det Bergen bør være noe mer enn en labyrint der alle veier fører ut av byen. I så fall er du enig med Høyre. Så, se for deg at du fortsetter å være aktiv i partiet, og kanskje engasjerer deg enda mer. Kanskje du holder ut to år til i Bergen og blir med på det laget som skal vinne valget i 2023. Da kan vi snu tilbake byen som i dag er snudd på hodet, og få fart på Bergen.

Høyres Studenterforening 60 år

Steinar Aursland

Tidl. organisatorisk nestleder i HSB

Førsteutkastet av partiprogrammet er eit godt utgangspunkt for politikken Høgre skal kjempe for i neste stortingsperiode. Gode og riktige tiltak som å senke avgiftene på produkt som lir av handelslekkasje, og å utvide Vinmonopolet sine opningstider gjer livet enklare for innbyggjarar med ein hektisk kvardag. Forslaget om å auke grensa for kor mange prosent alkohol butikkar kan selje til 8%, er derimot ikkje godt, og eg støttar dissensen som vil stryke dette punktet.

8 % verkar som ei heilt tilfeldig grense, som ikkje er basert på kva drikkar det vil påverke. Dagens grense på 4,7 % er basert på eit kompromiss og er ikkje mykje betre grunngeve, men å auke til 8 % svekker Vinmonopolet, bedrifta med dei mest nøgde kundane i Noreg. Vinmonopolet gjer ein god jobb med å gi drikkefaglege råd, og dei har eit breitt utval som ein kan bestille til heile landet. Vinmonopolet er òg ei samfunnsmedviten bedrift som oppfordrar til alkovett og gjer det lettare å velje miljøvenleg.

Den villkårslege grensa på 4,7 % gjer at bryggeri lagar t.d. pilsnerar rett under alkoholgrensa, som fordrar kompromiss i bryggeprosessen. Dei opphavlege pilsnerane frå Tsjekkia og Tyskland er ofte 5,0-5,5 %, som gir ein fyldigare smak. Samstundes vil truleg fleire støtte lokalt næringsliv, prøve fleire handverksprodukt og drikke for å nyte, ikkje for å bli fulle, når dei har utvalet Vinmonopolet tilgjengeleg, i staden for å berre raske med seg den første og beste sekspakningen med danske halvliterar ein ser.

I staden burde ein vurdert å senka grensa til 2,5%, som på Island, og dermed opna for Vinmonopolfilialar der det elles ikkje var ein marknad for det. Med det hadde ein brakt Noregs mest populære bedrift nærmare fleire folk, ein ville unngått kompromiss i brygginga og folk flest får betre valmoglegheiter når dei handlar alkoholhaldeg drikke.

Foto: Unge Høyre

Foto: Unge Høyre

Foto: Unge Høyre

Foto: Unge Høyre

Foto: Unge Høyre

Foto: Unge Høyre

Foto: Unge Høyre

Byens renessanse er på tra

Carl Christian Grue Solberg
Tidl. HSB-leder og 1. nestleder i HS

Et grunnleggende konservativt utgangspunkt er at en viss balanse mellom statsmaktene er helt nødvendig. Makten må være delt for at mennesket skal være fritt.

Det formelle forholdet mellom den lovgivende-, utøvende- og dømmende makt er en side av saken. For øvrig må en rekke motmakter balansere den sentrale statsmakt for at ikke maktkonsentrasjonen skal bli for betydelig.

På sitt beste er Bergen en slik motmakt.

Et nasjonalt utstillingsvindu, en økonomisk motor, og en nødvendig korreks til seiggrodd byråkrati i Oslo. Den vestnorske kultur og natur har bidratt sterk i utformingen av det norske selvbildet.

Det er på høy tid at Bergen igjen tar den gule ledertrøyen.

Vestlandshovedstaden Bergen er en handel- og sjøfartsby som alltid har vært svært viktig for Kongerikets suksess. Går det godt på Vestlandet går det godt med Norge. Vi har alltid livnært oss på handel med utlandet, og norsk økonomi har alltid gått best når vi har drevet utstrakt handel med utlandet. Både Bergen by og Vestlandet for øvrig har alltid vært selve motoren i vår råvare-eksport, og må derfor betegnes som landets viktigste region.

At bergenserne bærer med seg denne erkjennelse kan det ikke herske særlig tvil om.

Den lokalpatriotismen som råder i Bergen er forbilledlig på alle mulige måter, og er et eksempel til etterfølgelse. Bergensernes stolthet over egen by har ikke ført til en innadvendt forakt for andre, snarere en stolt opphøyelse av seg og sitt.

Per dags dato oppfatter jeg ikke byen som den motmakten den burde være. Den kledelige arrogansen på vegne av byen har falmet, ambisjonene er nedjustert og vyene mindre. Frimodigheten og selvtilliten har falmet, byens profil og det bergenske prosjekt må styrkes.

Det sittende byrådet har gang på gang bevist at de ikke er modne for oppgaven.

Byrådet består av partier som argumenterer for enorme skatte- og avgiftsøkninger, nedleggelse av lønnsom industri og en sentrumspolitikk som sender bergensere i eksil til Askøy. De lider under en fremtredende idetørke, og det politiske lederskapet hangler.

Byen trenger en renessanse, og det påhviler oss i Høyre ansvaret for å mane den frem.

Sentrumshandelen svekkes. Ambisjonene for Bergensskolen er for lave. Byens borgere kan ikke lenger forvente at kommunen sørger for det best mulige tjenestetilbudet, det viktigste synes å være at tjeneste er drevet i offentlig regi. Sentrum flommer over av stygge bygg, mens spennende prosjekter glimrer med sitt fravær.

Slik kunne vi fortsatt. Byen er ganske enkelt på feil kurs, og har vært det lenge.

I rettferdighetens navn, Bergen står fortsatt. Det er begrenset hvor galt det får gått i en by med utsikt til Ulriken, tilgang på Hansa-brygg og en så stolt historie som Bergen, men byens arv forplikter. Ambisjonene må oppjusteres, den politiske handlingskraften styrkes, og visjonen meisles ut.

appene

Budskapet fra Perspektivmeldingen er glassklart. Det økonomiske handlingsrommet i tiden fremover blir mindre. Vi vil få et stadig sterkere behov for å finne nye næringsveier.. Kostnadene knyttet til at for mange uteblir fra arbeidslivet vil i fremtiden bli enda tøffere å bære. Flere må inkluderes i arbeidslivet, og tjenesteinnovasjonen i hele offentlig sektor må bedres.

Løsningen på disse utfordringene er i alle fall ikke å øke skatter og avgifter. Ei heller å strupe næringslivet og all tjenesteinnovasjon.

Skal vi lykkes i arbeidet med å ruste Bergen for fremtiden må vi invitere med oss alle gode krefter som vil bidra. Emblemet på skjorta til de som leverer tjenester kan ikke være viktigere enn kvaliteten på tjenesten som tilbys, det burde være åpenbart. Ideologi og skrivebordsteori kan aldri trumfe borgernes ve og vel.

Dagens pregløse byråd hatt utspilt sin rolle.

De politiske prioriteringene vitner om en posisjon uten ideer, og ved alt for mange anledninger har byrådet utvist et svakt politisk lederskap. Forhenværende byråd Anna

Eisa Trytis håndtering av demningsbristen ved Monkebotn og hennes kollega Linn Kristin Engøs opptreden i forbindelse med Vigilo-skandalen kan tjene som de tydeligste eksemplene.

Frem til valget påhviler det oss konservative å sette de ambisjonene byrådet mangler, og utvikle nye ideer og bedre løsninger som kommer den jevne bergenser til gode.

Byens renessanse er på trappene, men den forutsetter et slagkraftig Høyre.

Moderat Liste - kort forklart

Ida Lutro

Leder i Moderat Liste, Universitet i Bergen

Som SAMPOL- (sammenlignende politikk) student blir man møtt med noen fordommer. Blant annet et politisk engasjement. Når jeg startet som SAMPOL student visste jeg ikke hva jeg gikk til i det hele tatt. For all del, syns studiet virket veldig spennende, men hadde ingen forutsetninger for å se for meg alle mulighetene som sprang ut av det. Det har seg slik at det å studere politikk gjorde noe med min indre driv til å påvirke og forme politikk, jeg ville ikke være en av de som stod å så på fra utsiden. Ett kjapt google søk så ramlet jeg over HSB sin facebook side og "the rest is history".. neida, men jeg ble møtt med noen hyggelige meldinger fra samtlige medlemmer som gav mersmak slik at jeg ville undersøke organisasjonen enda mer.

Det å være ny student i ny by utfordrer de fleste på mange måter. Men det tipset jeg selv fikk høre mye var å bli med i en studentorganisasjon. Selv om det ikke ble radio eller kor på meg, fant jeg min plass som studentpolitiker. For ikke bare ble jeg medlem av HSB, jeg fikk og mulighet til å være med på Moderat Liste som er en studentpolitisk liste som er en liberal- konservativ liste som arbeider for å få medlemmer inn i studentparlamentet slik at vi kan gjøre Universitetet i Bergen hakket mer blått.

Moderat Liste byttet navn fra Blå Liste i 2020 fordi vi satser på en bredere deltagelse av studenter med ulike politiske bakgrunner. I studentpolitikken på UiB synker det med antall lister som stiller til valg, og dermed mener vi at Moderat Liste gjorde en god vurdering ved å bytte navn slik at nye (og gamle) studenter kan føle en tilhørighet til listen og vår studentpolitikk, uten å nødvendigvis være helt sikker på hvilket parti man stemmer på.

De viktigste sakene som vi jobber for i skoleåret

2021/2022 er blant annet døgnåpne lesesaler, mulighet for opptak av forelesninger, samt å legge de ut i etterkant. Vi jobber og for å integrere flere praksisplasser i utdanningsløpet til alle grader på UiB, samt flere rettigheter for studenter med barn. Dette er kun et lite utkast av de

sakene som vi vil jobber for, og dersom dere vil leser mer om listen så står det en del informasjon på: spuib.no sin nettside.

Alt i alt er Moderat Liste en ypperlig måte å få prøve seg på å jobbe med politikk. Her deltar vi på møter, sitter i råd, skriver resolusjoner, og får delta på mange informative arrangement. Jeg mener at det er en ypperlig måte for studenter som er samfunnsengasjerte, å bidra til en bedre studenthverdag, for UiB klarer ikke å oppnå et optimalt studentmiljø hvis ikke studentene er med på å utvikle det.

Dersom du syns studentpolitikk er spennende og kunne tenke deg å teste det studentpolitiske farvann, bør du bli med oss i Moderat Liste! Terskelen er lav for en prat om listen så det er bare å kontakte listeleder, eller sende oss en melding på FB.

FB: Moderat Liste UiB

Tlf: +47 97 07 07 17

Mail: ida.lutro@gmail.com

Moderat Liste
Universitetet i Bergen

Konservatismens Hall of Fame

Kåre Willoch

Skrevet av Daniel Lyngstad Fenstad

Kåre Willoch er det moderne Norges far og en levende legende i norsk politikk. Han var statsminister fra 1981 til 1986, og har preget norsk samfunnsliv i nesten 70 år.

Kåre Willoch gikk av som statsminister i 1986, etter at Stortinget nektet å gå med på regjeringens forslag til tiltak for å redusere veksten i offentlige utgifter, forbruk og lønninger. Det viktigste som står igjen etter Kåre Willochs regjeringstid er moderniseringen av offentlig sektor og liberaliseringen av boligpolitikken, kredittpolitikken og nærings- og industripolitikken.

Også etter tiden som statsminister har Kåre Willoch vært en tydelig stemme i norsk samfunnsliv, og gjerne på andre politikkområder enn de han vanligvis assosieres med. Nå vil Kåre Willoch kanskje selv innvende at alt henger sammen, og at forsvarlig økonomisk politikk betyr god sosialpolitikk.

I de siste tiårene har Kåre Willoch hatt stor omsorg for særlig utviklingshemmede og deres kår i samfunnet. Han er kjent for sitt engasjement i Israel- og Palestina-konflikten, hvor han har markert seg som Palestina-venn. Han har også vært opptatt av klimautfordringene, hvor han fra et konservativt ståsted har argumentert for at kun risikoen for at klimautfordringene kan true vår eksistens, er tilstrekkelig til at det må iverksettes kraftfulle og effektive tiltak umiddelbart.

Det er vanskelig å tenke en enkeltpolitiker som har hatt større betydning for, og innflytelse på, konservative unge politikere i Norge, enn Kåre Willoch. Det må i så fall være Edmund Burke, og det sier vel sitt.

En oppsummering av alle av Kåre Willochs meritter vil sprengte rammene for denne hederskommentaren. På enkelte områder har Kåre Willoch - etter min mening - hatt særlig stor betydning, og det er disse vi skal se nærmere på.

Det hele startet med interessante diskusjoner med familie og venner i barndomshjemmet på Bestum, hvor Kåre Willoch tidlig ble inkludert i samtaler med de voksne om samfunnsaktuelle tema som forsvarspolitik, Hitler og nazismen, og næringslivspolitik. Kåre Willoch fattet raskt

Foto: Privat

interesse for statistikk, logikk, og betydningen av de lange linjer i historien, og hvordan ting må ses i sammenheng for å se det store bildet.

Som ung politiker gjorde Kåre Willoch seg tidlig bemerket som en slagferdig og dyktig taler. Det sies at da 23 år gamle Kåre Willoch i 1951 ble valgt inn i Oslo bystyre, leverte han så skarpe replikker fra talerstolen at daværende ordfører Brynjulf Bull fra Arbeiderpartiet forlot salen som demonstrasjon.

I tiden frem til Høyre-bølgen på 1980-tallet, befant Høyre seg i en krevende opposisjonsrolle for et maktarrogant og dominerende Arbeiderparti. Behovet for nye ideer og et tydelig alternativ til Arbeiderpartiets ubegrensede tro på statens fortreffelighet ble påtrengende. Sammen med blant andre Jan P. Syse, Rolf Presthus og Erling Norvik, utviklet Kåre Willoch ideen om det norske selveierdemokratiet.

Ideen om det norske selveierdemokratiet går ut på å gi enkeltmennesker større makt og innflytelse over egne liv og samfunnet, ved å øke både den personlige sparingen og privat eierskap i næringslivet. Privatisering av statseide selskaper, sparestimulerende tiltak og skattelettelser var viktige virkemidler for å styrke eiendomsretten og selveierdemokratiet.

Selveiertanken var særlig viktig i boligpolitikken, hvor det å eie egen bolig sikret økonomisk uavhengighet og mulighet for økonomisk fremgang. Det var selveiertanken som lå bak da Willoch-regjeringen åpnet for fri omsetning og prissetting av boliger. Før Willoch-regjeringens deregulering fastsatte staten makspriser for å holde prisene nede, men som i realiteten skapte et illegalt boligmarked hvor folk krevde ekstra betaling «svart».

Liberaliseringene i boligpolitikken tjener også som eksempel på frihets- og forenklingspolitikken Willoch og Høyre vant betydelig oppslutning med. Mens Arbeiderpartiet var innbitt forsvarer av statlig styring og offentlige reguleringer, mente Willoch at økt frihet ville gi folk og familier større rom for å skape gode liv på egne premisser.

Det var ønsket om mer fleksibilitet og regelforenkling som lå bak liberaliseringen av lukkeloven. Lukkeloven fra 1913 ga kommuner og staten myndighet til å bestemme når forretninger kunne holdes åpne – og dermed også når de måtte holde stengt. Det førte til at forretninger ble tvunget til å holde stengt i helgene og tidlig på ettermiddagene på hverdager. Lukkelovene hadde også andre absurde utslag: På kiosker og bensinstasjoner var det fra ettermiddagen tillatt å selge sjokolade og brus, mens melk og brød var strengt forbudt.

Foto: Stortingsarkivet

I 1985 erstattet Willoch-regjeringen lukkeloven med åpningsloven, som bestemte at i visse tidsrom kunne det ikke vedtas begrensninger i åpningstidene. Men det var ikke den eneste meningsløse reguleringen Willoch-regjeringen gjøv løs på. Det første Lars Roar Langslet gjorde som kulturminister var å oppheve TV- og radiomonopolet, slik at andre enn NRK kunne formidle nyheter og meninger.

Selv om Arbeiderpartiet som vanlig kjempet med nebb og klør mot enhver forenkling og deregulering,

innså de raskt at de aldri ville klare å gjeninnføre reguleringene da de vant tilbake regjeringsmakten. Da Gro Harlem Brundtland videreførte all politikken Willoch hadde kjempet gjennom da hun kom i posisjon i 1986, uttalte Syse at «Arbeiderpartiet stjal klærne våre mens vi var ute og badet».

Kåre Willoch sto selvsagt ikke for alle disse endringene alene. Han hadde god hjelp av flere betydelige skikkelser i Høyre. En av de viktigste var trolig Erling Norvik.

Siden Kåre Willoch ble valgt inn i Oslo bystyre gjorde han karriere i å tale om økonomisk politikk, offentlig pengebruk, inflasjon og slike – noen vil kanskje si – litt tørre tema. For å gjøre Høyre til et bredt folkeparti var det nødvendig å balansere Kåre Willochs seriøse og tekniske stil med noe mer folkelig og likandes. Til dette var Erling Norvik, en karismatisk og sjarmerende nordlending, perfekt. Willoch og Norvik utgjorde lederduoen i partiet fra 1970-tallet, og utfylte hverandre på en sjeldent god måte.

Arbeiderpartiets mangel på politisk nytenking, og motstand mot reguleringer og elle vill statlig pengebruk, dannet grunnlaget for en folkebevegelse under ledelse av duoen Willoch & Nordvik. Høyre vant folkets tillit ved å snakke om behovet for avbyråkratisering og færre reguleringer, troen på selveierdemokratiet, og behovet for en forsvarlig statlig pengebruk. Det politiske budskapet traff en nerve i befolkningen, og førte til at Høyre fikk over 30 % av stemmene ved valget i både 1981 og 1985.

Det er skrevet flere bøker om Kåre Willoch og Høyres betydning for moderniseringen av Norge, og det er umulig å dekke alt i denne omgang. Kort fortalt: Kåre Willochs regjeringstid satte et endelig punktum for Arbeiderpartiets meningsløse detaljreguleringer og ekstreme tro på staten.

Motstemmer vil kanskje innvende at det var vekst og oppgang også under Arbeiderpartiets storhetstid. Til det viser jeg til Kåre Willoch ord: selv om det var økonomisk vekst i etterkrigstiden, er den lav sammenlignet med hva den kunne vært.

At Kåre Willoch er et forbilde for konservative politikere skyldes nok ikke bare at han står for – og gjennomførte i regjering – politikk for å forenkle livene til familier og «vanlige folk», styrke økonomien og næringslivets muligheter for vekst, og å styrke Nor-

ges sikkerhetspolitiske profil. Kåre Willoch står også for verdier som appellerer sterkt for konservative.

Både i politikken og for sin egen del har Kåre Willoch fremhevet viktigheten av familien og familiære verdier. Måtehold og nøkternhet er sentrale kjennetegn i alt Kåre Willoch står for og foretar seg. Men også evnen til å endre mening – og være åpen om det – vitner om sterk integritet. Men som så ofte ellers, er det med et forbehold:

Foto: Bjørn Sigurdson (NTB scanpix)

-Mine meninger har nok endret seg, men ikke det faktum at jeg har rett!

-Kåre Willoch

Sanginnslag

Kåre Willoch

Tekst: Carl Christian Grue Solberg

Melodi: Let it be – The Beatles

Et lukket Norge åpnes gradvis, lukkeloven kastes,
Ned med monopoler, Kåre Willoch
Oppgangstider venter, det blir vekst og vår når Kåre
rår,

Oslo Børs den blomstrer, Kåre Willoch

Kåre W, Kåre W, Kåre W, Kåre W
Nu går alt så meget bedre, Kåre Willoch

Kostnadene kuttes, statsfinansene forbedres,
Tæring etter næring, Kåre Willoch
Styrker eiendomsretten, rakettforsvar på pletten,
Hård hånd i mot Sovjet, Kåre Willoch

Kåre W, Kåre W, Kåre W, Kåre W
Nu går alt så meget bedre, Kåre Willoch (x3)

Matjorden blir vernet, trosfriheten den blir styrket,
Den konservative seier, Kåre Willoch
En tenker, en sjarmør, en stjerne, Kåre er en heder-
smann,
Norges Winston Churchill, Kåre Willoch

Kåre W, Kåre W, Kåre W, Kåre W
Nu går alt så meget bedre, Kåre Willoch (x3)

Hvorfor Reform?

Skrevet av Håvard Rørtveit
Politisk nestleder, Høyre Studenterforening

Du leser akkurat nå i Høyres Studenterforening i Bergens velkjente tidsskrift, Reform, som foreningen nå har gitt ut i en årrekke. Begrepet “reform” defineres i Store Norske Leksikon som «en forandring (omdanning) av de bestående forhold som er, eller er ment å være, til det bedre.»

Siden valgseieren i 2013 har regjeringen Solberg gjennomført en rekke reformer av det norske samfunnet, eksempelvis politireformen, kommune- og regionsreformen og helsereformen. Regjeringen har av forskjellige hold blitt kritisert for å være «reformkåte», dette ser ikke jeg problemet med.

Jeg oppfatter det som en regjerings plikt å iverksette reformer for å nettopp forandre bestående forhold til det bedre. Det er selvsagt helt lov å være uenig om hvorvidt de reformene som er gjennomført er til det bedre. Jeg mener selv at de fleste reformene som er gjennomført er gode, men at det finnes reformer som i mindre grad har hatt en positiv effekt. For eksempel mener jeg at regionreformen ikke har blitt gjennomført på en særlig god måte, først mener jeg det ble feil å trosse folkeviljen så klart som man gjorde i Nord-Norge, jeg mener også reformen ble ikke fullført ettersom at det ikke har vært noen særlige endringer i fylkeskommunenes oppgaver og at dette kan vise til at regionen ikke var godt nok planlagt. Tross uenighet om reformenes innhold mener jeg at det blir galt å kritisere regjeringen for å iverksette «for mange reformer».

Jeg er tilhenger av den amerikanske statsmannen Alexander Hamiltons mantra «energi i den utøvende», som jeg velger å tolke i retning av at den utøvende makten som i Norges tilfelle er regjeringen må proaktivt jobbe for å forbedre innbyggernes liv i stedet for reaktivt. Dette mener jeg må gjøres gjennom vel gjennomførte reformer som sikter på å løse opp diverse problemer som i dag finnes i statens organisering og utførelse av dens oppgaver.

Foto: Privat

Kritikken om en «sentraliserende reformkåt regjering» mener jeg derfor bommer, det har vært et klart behov for å bygge opp sterkere fagmiljø som er i stand til å også møte fremtidens utfordringer og behov. En sterk stat må alltid være i stand til å handle når nye problemstillinger oppstår. Dersom man ikke iverksetter reformer for å oppnå dette vil det kunne potensielt være katastrofalt.

Jeg håper at den nye regjeringen også fortsetter å sette reformer på agendaen og jobber for å bedre samfunnet. Dagens problematisering av reformer er reaktiv og reaksjonær politikk der man liker ting som de er, og pleide å være men som ikke sikter på å sikre landet også i fremtiden.

Meld dere inn i Høyre Studenterforening I Bergen

Gå til [Hsbergen.no](https://hsbergen.no)
For mer informasjon

”Mer av det samme” vinner ingen valg

Sondre Hillestad
Leder av Hordaland Unge Høyre

Spesielt ikke når valget handler om klima, forskjeller og sentralisering.

Jeg følte at det var en viss optimisme i luften på den skjebnesvangre valgvaken til Høyre 13. september. Målingene pekte ikke i riktig retning, det kunne en ikke legge skjul på, og innerst inne visste vel de fleste hvordan det ville gå. Men det var likevel et eller annet som inspirerte til håp.

Kanskje det var den rugende følelsen av at partiets dronning Erna Solberg var ufeilbarlig. For mange virket det nok nærmest utenkelig at noen andre enn den svært folkekjære og stabile landsmoderen skulle lede landet.

Kanskje det var de imponerende resultatene etter åtte år med høyrepolitikk. Økonomien gikk som det suste, flere fullførte skolen og til og med klimagassutslippene gikk ned! Det måtte jo gå veien!

Så tikket resultatene inn, og boblen brast. Tapet var jo ingen bombe, men at vi skulle tape såpass mye, kom nok som et lite mageslag for flere.

Det samme gamle

Lærdommen er vel at uansett hvor gode resultater man leverer vil man aldri kunne vinne et valg ved å tilby mer av det samme. Kanskje det er det som kalles regjeringsslitasje?

Verre blir det når partiet som har styrt landet i åtte år velger slagordet «vi skal få fart på Norge igjen». Samtidig evner de ikke å foreslå særlig ny og spennende politikk.

Jobbskattefradrag for unge og gründerpermisjon ska-

Foto: Privat

per så visst begeistring i Unge Høyre-leiren, men det er ikke akkurat de store krafttakene som skal til for å mobilisere velgere.

Hele prosjektet virket i grunn ganske uambisiøst. Få valgløfter. Modererte uttalelser. Ønsker om å se #helheten. Vi hadde tilsynelatende ikke troen på oss selv engang.

Uheldige premisser

Så hjelper det jo heller ikke at hele valgkampen fant sted på feil banehalvdel. Høyre vil aldri ha det samme sakseierskapet på klima, forskjeller og sentralisering som Sv, Rødt og Sp. Når disse tre sakene dominerte valgkampen var det kanskje ikke en overraskelse at de øvrig nevnte partiene gikk mest frem.

Politikken vår på feltene var rett. Svarene våre var gode. Men valgkampen ble et evig motbakkeløp.

Snipp, snapp snute

Så ble det slik at eventyret for denne gang var ute. Vi har mye å være stolt av, og arven etter Erna er god. Landet opplevde fremgang og omstilling, og håndteringen av coronapandemien står igjen som en attest på førsteklasses lederskap.

Fem Finuelige Fakta Om Valg

Skrevet av Siver Myksvoll

I kjølvannet av et surt valgnederlag tenkte jeg det kunne være festlig å ta en titt på diverse finurligheter ved valg rundt omkring i den store verden. Om ikke annet er det en fin ting å tenke på at vi tross alt har en ganske grei valgordning i dette landet og at regjeringer som taper valg pleier å gå av. Så her følger fem finurlige fakta om valg.

Vi begynner i Storbritannia. Da statsminister Boris Johnson vant valget i 2019 var dette med den største majoriteten, (de vant 365 av 650 seter), det konservative partiet har hatt siden 1987. Dette er dog langt ifra den største valgseieren de konservative har vært med på. Etter valget i oktober 1931 gikk National (en koalisjon av flere partier, men hovedsakelig De Konservative) av med seieren og den største majoriteten i House of Commons (Britiske parlamentet) noen sinne. Koalisjonen fikk 554 av de 650 mulige setene, mens Labour satt igjen med 52.

Fra demokratiets fødeland til diktatorenes vugge. Hva skjer når diktatorer taper valg? I følge forskning fra den amerikanske stiftelsen One Earth Future opplever nesten 40% av diktatorer å tape valg. Et typisk eksempel som blir brukt er den tidligere Chilenske diktatoren

Augusto Pinochet som tapte et valg i 1988 og gikk av som president i Chile i 1990. Det er allikevel ikke gull og grønne skoger for alle som vil avsette sine egne diktatorer ved valg, da kun 12% av de diktatorer som taper valg, faktisk går av.

Men om du som diktator ønsker å sikre deg fra å tape valg, trenger du bare å se til valget i Liberia i 1927. Av flere kalt «det mest riggede valget noen sinne», valgresultatet var det ingen tvil om. Charles D.B. King gikk seirende av med 96% av stemmene med 240 000 stemmer i ryggen mot Thomas J. Faulkners smålige 9000 stemmer. Dette er jo marginer vi ser igjen flere steder i dag, så hvorfor var dette så spesielt? Jo, det var totalt kun 15 000 stemmeberettigede før valget i 1927.

På den andre siden kan marginene bli nervepirrende små i valg. Mange vil kjenne til det amerikanske presidentvalget i 2000, da George W. Bush vant delstaten Florida med 537 stemmer (eller en margin på 0.00921%). Denne delstaten var også avgjørende for hele presidentvalget og står dermed fortsatt som den minste marginen et amerikansk presidentvalg har blitt vunnet med.

Om en føler på at det kan bli litt mange valg av og til, ja til og med Stortingsvalg, så går det an å trøste seg med at vi er langt ifra å ha flest valg. En studie av 20 demokratiske land i perioden 1996-2021 viser at Israel har hatt parlamentsvalg i snitt hvert 2,3 år. For et valgkampstyr det ville blitt.

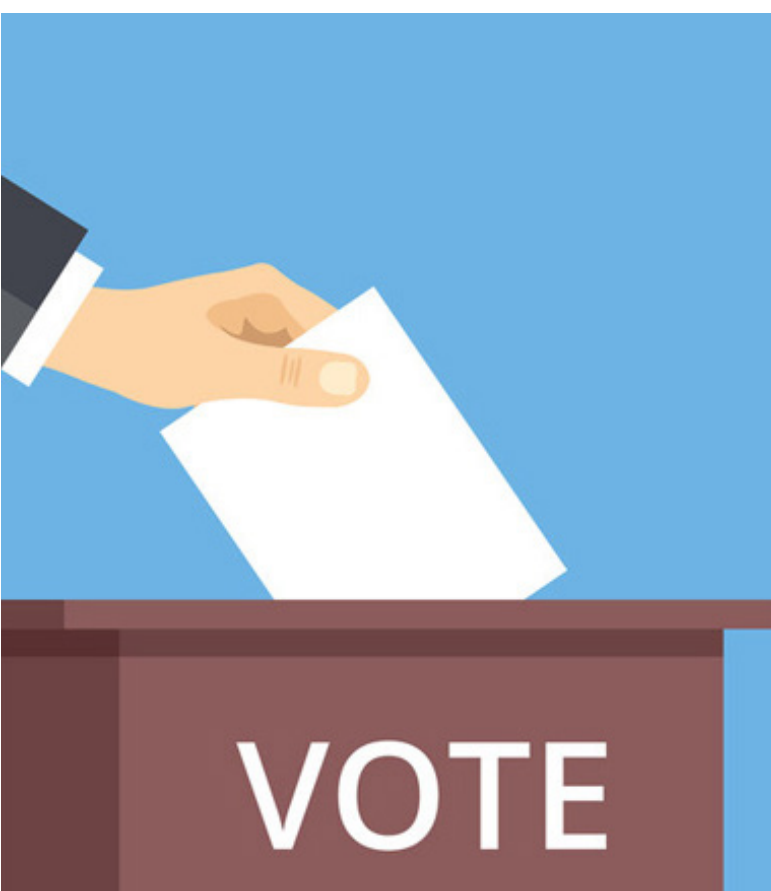
Foto: Privat

Med det takker jeg for meg med denne utgavens FFF og ønsker dere en fin tid fremover til neste!

Alt det Beste

Siver

Foto: Twitter

Ønsker du å bidra til neste utgave av Reform, enten som redaktør, medlem i redaksjonen eller som skribent? Send mail til oss på hsf.bergen@gmail.com eller ta kontakt med redaktør Siver Myksvoll på facebook eller tlf. 984 74 557.

Følg Høyres Studenterforening i Bergen på facebook for mer informasjon om arrangementer framover!

Julehilsen fra Styret i Høyre Studenterforening i Bergen!

Takk for støtte fra:

Inntil tippemonopolet fjernes har HSB blitt grasrotmottaker. Ved å registrere HSB som din grasrotmottaker vil inntil 7 % av innsatsen i dine spill gå direkte til HSB.

Støtt derfor HSB i dag med din grasrotandel på en av følgende måter:

- 1) SMS: Send Grasrotandelen 995334895 til 60000
- 2) Internett: Registrer HSB som mottaker på grasrotandelen.no eller via norsk-tipping.no
- 3) Kommisjonær: Registrer HSB som mottaker via vårt org. nummer 995334895